

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท๓๓๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง บทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา

เวลา ๑๑ คาบ

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ ๑๗ เรื่อง วรรณศิลป์และรสแห่งวรรณคดี

เวลา ๑ คาบ

ชื่อผู้สอน นางสาวจิตพิสุทธิ์ อินตะสืบ

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๕.๑

เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ม. ๔-๖/๑

วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น

ม. ๔-๖/๓

วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

๒. สาระสำคัญ

บทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา สะท้อนสภาพสังคมและวัฒนธรรมในสมัยอยุธยาในด้านต่าง ๆ ลักษณะนิสัยและความรู้สึกนึกคิดของตัวละครจึงเป็นไปตามสภาพสังคมในสมัยนั้น แต่ถึงแม้เรื่องราวจะเกิดขึ้นในสมัยอยุธยา แต่ก็มีข้อคิดที่สามารถสอนใจคนได้ทุกยุคทุกสมัย

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุตามตัวชี้วัด)

๓.๑ ด้านทักษะ/กระบวนการ (Process)

- วิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์และรสวรรณคดีจากเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกาได้

๓.๒ ด้านเจตคติ/คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

- มีมารยาทในการปฏิบัติกิจกรรม

๔. สาระการเรียนรู้

- การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมด้านวรรณศิลป์

๕. ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ศึกษาความรู้ด้านวรรณศิลป์ และรสแห่งวรรณคดีจากเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา นำเสนอหน้าชั้นเรียน
- แผนผังความคิด เรื่อง การประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ที่ปรากฏในบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา

๖. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง Constructionism)

จุดประกายความคิด (Sparkling)

- ครูยกตัวอย่างคำประพันธ์ที่ปรากฏจากวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกาให้นักเรียนวิเคราะห์ความรู้สึกของคำประพันธ์ที่ได้อ่าน

สะกิดให้ค้นคว้า (Searching)

- นักเรียนและครูอภิปรายร่วมกันว่า “ความรู้สึกเมื่อเกิดขึ้นหลังจากอ่านคำประพันธ์นั้นเรียกว่า รสวรรณคดี ซึ่งเกิดจากการสร้างสรรค์ผลงานด้านวรรณศิลป์ของกวี”

นำพาสู่การปฏิบัติ (Studying)

- นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๔ กลุ่ม ศึกษาความรู้เรื่อง รสวรรณคดี และวรรณศิลป์ในภาษาไทย โดยแบ่งเป็นกลุ่ม เสาวজনีย์ นารีปราโมทย์ พิโรธาทัง สัลลาบังคพิไสย
- นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันวางแผนและกำหนดขอบเขต ในการศึกษาความรู้รสวรรณคดี และวรรณศิลป์จากเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา

จัดองค์ความรู้ (Summarizing)

- นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาความรู้ตามแผนที่ได้วางไว้ จากหนังสือเรียน หนังสือค้นคว้าเพิ่มเติม และแหล่งข้อมูลสารสนเทศ

นำเสนอควบคู่การประเมิน (Show and Sharing)

- นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอบทประพันธ์ของกลุ่มที่ตนเองได้ศึกษา
- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับความสามารถในการประพันธ์ของกวีไทยที่สามารถใช้คำเปรียบเทียบด้วยกลวิธีต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านสามารถเห็นภาพได้ชัดเจน และรสวรรณคดีที่หลากหลาย ซึ่งกวีสอดแทรกอารมณ์ความรู้สึกอันเกิดมาจากมนุษย์ได้อย่างกลมกลืน ทำให้บทประพันธ์มีความน่าสนใจรวมทั้งสร้างความติดตามใจกับคนอ่าน
- นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น “ถ้าหากว่ากวีไทยไม่ใช่โวหาร ภาพพจน์ หรือรสวรรณคดีต่าง ๆ ในคำประพันธ์จะเป็นอย่างไร”
- นักเรียนทำแผนผังความคิด เรื่อง คุณค่าทางวรรณศิลป์ จากบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา

๗. สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

- หนังสือเรียน ภาษาไทย : วรรณคดีและวรรณกรรม ม.๖
- สื่ออิเล็กทรอนิกส์

๘. การวัดและประเมินผล

๘.๑ วิธีการวัดและประเมินผล

- สังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรม
- ตรวจผลงานนักเรียน

๘.๒ เครื่องมือ

- แบบสังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรม
- แบบประเมินการทำงานรายบุคคล

๘.๓ เกณฑ์การประเมิน

- รายบุคคล นักเรียนมีผลการเรียนรู้ไม่ต่ำกว่าระดับ ๒ จึงถือว่าผ่าน
- รายกลุ่ม ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีผลการเรียนรู้ไม่ต่ำกว่าระดับ ๒

๙. บันทึกผลหลังการสอน

สรุปผลการเรียนการสอน

นักเรียนทั้งหมดจำนวน.....๖๔.....คน

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนนักเรียนที่ผ่าน		จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่าน	
	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
วิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์และสรรพนาคติจากเสภา เรื่อง ชุนช้ำชุนแฉน ตอน ชุนช้ำชุนกายฎีกาได้	๖๔	๑๐๐	-	-
มีมารยาทในการปฏิบัติกิจกรรม	๖๔	๑๐๐	-	-

๑๐. บรรยายภาคการเรียนรู้

นักเรียนมีความจดจำ ๑๐๐% ในบทประพันธ์เสภาเรื่อง ชุนช้ำชุนแฉน ตอน ชุนช้ำชุนกายฎีกาได้ สามารถวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์และสรรพนาคติจากเสภาเรื่อง ชุนช้ำชุนแฉน ตอน ชุนช้ำชุนกายฎีกาได้ มีมารยาทในการปฏิบัติกิจกรรม

๑๑. การปรับเปลี่ยนแผนการจัดการเรียนรู้(ถ้ามี)

มีครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้นักเรียนในชั้นเรียน พบว่านักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาบทประพันธ์เสภาเรื่อง ชุนช้ำชุนแฉน ตอน ชุนช้ำชุนกายฎีกาได้เป็นอย่างดี สามารถวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์และสรรพนาคติจากเสภาเรื่อง ชุนช้ำชุนแฉน ตอน ชุนช้ำชุนกายฎีกาได้ มีมารยาทในการปฏิบัติกิจกรรม

๑๒. ข้อค้นพบด้านพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้

นักเรียนมีความจดจำ ๑๐๐% ในบทประพันธ์เสภาเรื่อง ชุนช้ำชุนแฉน ตอน ชุนช้ำชุนกายฎีกาได้ มีมารยาทในการปฏิบัติกิจกรรม สามารถวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์และสรรพนาคติจากเสภาเรื่อง ชุนช้ำชุนแฉน ตอน ชุนช้ำชุนกายฎีกาได้ มีมารยาทในการปฏิบัติกิจกรรม

๑๓. ปัญหา/สิ่งที่พัฒนา/แนวทางแก้ปัญหา/แนวทางการพัฒนา

ปัญหา/สิ่งที่พัฒนา	สาเหตุของปัญหา/สิ่งที่พัฒนา	แนวทางแก้ไข/พัฒนา	วิธีแก้ไข/พัฒนา	ผลการแก้ไข/พัฒนา
เวลาไม่เพียงพอ (๗๐ นาที) วิชา การเขียน	นักเรียนใช้เวลา ในบทสนทนา บทสนทนา มากเกินไป	ลดเนื้อหาเวลา โดยจัดเวลา	อยู่ในกลุ่มที่พอ มาสนใจ ๑๐ นาที นักเรียนที่เรียน สอน	สามารถวัด บทสนทนา ๓๐ นาที

ลงชื่อ.....
(นางสาวจิตพิสุทธิ์ อินตะสีบ)
ครูผู้สอน

ลงชื่อ.....
(นางสาวจิตพิสุทธิ์ อินตะสีบ)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ลงชื่อ.....
(นางกชกร กันตื๋อง)
หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ

ลงชื่อ.....
(กมลศิษฐ์ ชลมนัสสรณ์)
รองผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งหัวช้างพิทยาคม

๑๔. ความเห็นของหัวหน้าสถานศึกษา

ได้ทำการตรวจแผนการเรียนรู้ของ.....นางสาวจิตพิสุทธิ์ อินตะสีบ.....แล้ว มีความคิดเห็นดังนี้

๑. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่

ดีมาก ดี พอใช้ ควรปรับปรุง

๒. การจัดกิจกรรมได้นำเอากระบวนการเรียนรู้

ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้กระบวนการสอนได้เหมาะสม
 ยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรปรับปรุงพัฒนาต่อไป

๓. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(นายนิพนธ์ ไชยเจริญ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งหัวช้างพิทยาคม

เกณฑ์การประเมินผลงาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ				น้ำหนัก
	(๔) ดีมาก	(๓) ดี	(๒) พอใช้	(๑) ปรับปรุง	
ความถูกต้อง	เขียนคำได้ถูกต้องตามหลักการเขียนคำไทยลำดับเรื่องราวได้ถูกต้องเหมาะสมไม่กววนอ่านแล้วเข้าใจ	เขียนคำได้ถูกต้องตามหลักการเขียนคำไทยลำดับเรื่องราวได้ถูกต้องเหมาะสมเขียนกววนบ้างเป็นบางจุด	เขียนคำได้ตามหลักการเขียนคำไทย แต่ยังมีบางคำที่เขียนผิด ลำดับเรื่องราวได้ถูกต้องเหมาะสมแต่เขียนกววนบ้างเป็นบางจุด	เขียนคำไม่ถูกต้องตามหลักการเขียนคำไทย ลำดับเรื่องราวกววนไปมาอ่านไม่เข้าใจ	๒
เนื้อหา	วิเคราะห์วรรณศิลป์และรสแห่งวรรณคดีจากบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา ได้ถูกต้องครบถ้วนและอธิบายเหตุผลประกอบได้ชัดเจน	วิเคราะห์วรรณศิลป์และรสแห่งวรรณคดีจากบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา ได้ถูกต้องครบถ้วนและอธิบายเหตุผลประกอบเป็นส่วนใหญ่	วิเคราะห์วรรณศิลป์และรสแห่งวรรณคดีจากบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา ได้ถูกต้องครบถ้วนและอธิบายเหตุผลประกอบเป็นบางส่วน	วิเคราะห์วรรณศิลป์และรสแห่งวรรณคดีจากบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา ได้ถูกต้องครบถ้วนแต่ไม่มีเหตุผลประกอบ	๒
ความสะอาด	สะอาด สวยงาม ไม่มีรอยลบทุกคำ	สกปรกบ้าง มีรอยลบหรือขีดฆ่า ๑ - ๒ แห่ง	สกปรกบ้าง มีรอยลบหรือขีดฆ่า ๓ - ๔ แห่ง	สกปรกบ้าง มีรอยลบหรือขีดฆ่า ๕ แห่งขึ้นไป	๑

ระดับคุณภาพ

ระดับ ๔ ได้	๑๘ - ๒๐	คะแนน หมายถึง ดีมาก
ระดับ ๓ ได้	๑๕ - ๑๗	คะแนน หมายถึง ดี
ระดับ ๒ ได้	๑๒ - ๑๔	คะแนน หมายถึง พอใช้
ระดับ ๑ ได้	๐ - ๑๑	คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมการทำงาน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ				น้ำหนัก
	(๔) ดีมาก	(๓) ดี	(๒) พอใช้	(๑) ปรับปรุง	
ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	ไม่ส่งเสียงดังขณะทำงาน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีน้ำใจนักกีฬา	ส่งเสียงดังบ้างขณะทำงาน กิจกรรม รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีน้ำใจนักกีฬา	ส่งเสียงดังขณะทำงาน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีน้ำใจนักกีฬา	ส่งเสียงดังขณะทำงาน กิจกรรม ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นไม่มีน้ำใจนักกีฬา	๓
กล้าแสดงออก	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน กล้าพูด กล้าทำ และแสดงความคิดเห็น	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ไม่ไม่ค่อยกล้าพูดกล้าทำ กล้าแสดงออก	ไม่มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ไม่ค่อยกล้าพูด กล้าทำ กล้าแสดงออก	ไม่มีความกระตือรือร้นในการทำงาน กิจกรรม ไม่กล้าพูด กล้าทำ กล้าแสดงออก	๒

ระดับคุณภาพ

ระดับ ๔ ได้ ๑๘ - ๒๐

ระดับ ๓ ได้ ๑๕ - ๑๗

ระดับ ๒ ได้ ๑๒ - ๑๔

ระดับ ๑ ได้ ๐ - ๑๑

คะแนน หมายถึง ดีมาก

คะแนน หมายถึง ดี

คะแนน หมายถึง พอใช้

คะแนน หมายถึง ปรับปรุง